

Til § 5

Flere sektorforskningsinstitutioner har fundet behov for at nedsætte særlige udvalg, og denne praksis kan være hensigtsmæssig. De fleste er rådgivende forskningsudvalg, men andre udvalg kan tænkes, f. eks. udvalg til udnyttelse af særlige forskningsfaciliteter, udvalg til publicering og formidling, udvalg til udnyttelse af forskningsresultater og andre. I sådanne udvalg kan eksterne repræsentanter indgå. Disse udvalg kan ikke tillægges selvstændig kompetence.

Til § 6

Til stk. 1

Det skal som hidtil være muligt for ressortministeren at få udført opgaver hos institutionen i overensstemmelse med den praksis, der hidtil har været gældende på det enkelte ministerområde. Den tætte faglige tilknytning til ministeriet skal fortsat bestå og udnyttes i forskningsmæssig sammenhæng, så faglig viden kan indgå i ressortministeriets politik og regeludformning. Der er i de enkelte ministerier en forskellig bevillingspraksis. Nogle ministerier tildeler deres institutioner en fast bevilling på finansloven. Derefter rekvirerer de forsknings- og udredningsopgaver uden yderligere betaling. Andre ministerier beholder bevillingerne i ministeriet, og betaler løbende for de enkelte opgaver, som de rekvirerer.

Loven tilsigter ikke at ændre denne praksis. Af hensyn til institutionens planlægning forudsættes det derimod, at ressortministeriet som udgangspunkt på forhånd tilkendegiver arten og omfanget af de forventede opgaver. Det vil være hensigtsmæssigt at indarbejde disse opgaver i institutionens strategiplaner.

Til stk. 2

Det er et af hovedmålene med loven, at forbedre forholdene for forskningen blandt andet for dermed at sikre kvaliteten af den rekvirerede forskning for offentlige og for private rekvirenter. Indtjeningen fra disse opgaver skal forbedre forskningsinstitutionens økonomi og sætte den istand til at kvalificere sig bedre til fremtidige opgaver. Ved rekvirerede forsknings-, udviklings- og rådgivningsopgaver skal de gældende regler for indtægtsdækket virksomhed overholdes, så konkurrenceforvridning undgås.

Det påhviler bestyrelsen af hensyn til institutionens langsigtede videnopbygning at påse, at der er en passende balance mellem institutionens basismidler og de midler, som institutionen får tilført ved rekvirerede opgaver.

Til § 7

Det bør være en vigtig opgave for sektorforskningsinstitutionerne at medvirke ved uddannelsen af forskere. Institutionerne indgår som en del af det statslige forskningsystem. De skal derfor stille sig til rådighed for forskere under uddannelse, i det omfang institutionen har kapacitet hertil. Samarbejdet mellem sektorforskningsinstitutioner og universiteter forbedres og udbygges gennem den større åbenhed i forskningsmiljøerne, som er forbundet med gennemførelsen af det fælles forskeruddannelsesforløb.

Til § 8

Ligesom nu skal det være muligt for institutionerne at deltage i de forskningsprogrammer, der udbydes nationalt såvel som af internationale organisationer, herunder EU-programmerne. Det er også hensigten, at institutionerne fortsat skal kunne supplere deres forskningsmidler med midler fra de statslige forskningsråd og fra fonde og lignende.

Til § 9

Sektorforskningsinstitutionerne har som offentlige forskningsinstitutioner som hovedregel pligt til at offentliggøre deres resultater. Der er dog helt naturligt en begrænsning i pligten og friheden til at offentliggøre forskningsresultater, som er opnået ved forskning for rekvirenter. Sådanne resultater kan først offentliggøres efter nærmere aftale af hensyn til hemmeligholdelse f.eks. med henblik på patentering. Andre hensyn kan også begrunde undtagelser, f.eks. økonomiske og sikkerhedsmæssige hensyn. Derimod kan samfundsmæssige hensyn, som er politisk bestemte, ikke begrunde en fravigelse fra lovens bestemmelse om, at forskningsresultater skal offentliggøres.

Til § 10

Det er blevet almindelig anerkendt praksis, at forskningsinstitutionerne og deres forskningsresultater evalueres, og denne praksis ønskes nu lovfæstet. Det fremhæves i lovbestemmelsen, at der skal være tale om en uafhængig evaluering. Det fastlægges ikke i bestemmelsen hvilke metoder, der bør anvendes ved evalueringen, ligesom det ikke bestemmes, om der bør foretages en national eller en international evaluering. Det er imidlertid et krav, at evalueringen skal være uafhængig, samt at institutionerne og deres forskningsresultater evalueres med hensyn til kvalitet og relevans.